

Sta op je strepen, een boomgedicht

*leg je twijfel af, trek strepen
in het zand: tot hier, bekende,
kom niet verder, vreemdeling*

*een mens is een mens, een boom
een stamboom met wortels en spillen
van duizenden eeuwen: ja, wij
mensen vertonen dierlijke streken,
niet zo sierlijk als de dieren*

*laten we ons gedragen
bij de beesten af: voortaan
vlooien we elkaar, braken voedsel
in een krijgende keel*

*we sluiten de rangen, openen
de kring: zo lopen onze strepen,
stippellijnen in het zand,
geen 'rabbit proof fence'*

*we heffen de hand
om uit te delen, slaan harde noten
op hardere stenen stuk en paren,
bespelen onze lieve lust
als een betoverend instrument*

*trek hier je strepen: kom niet
verder, bekende, dan grommend
van genot; treed in de kring, vreemdeling,
we likken je wonden schoon*

*zie ons bij vallende avond, gezeten
als donkere vruchten in één boom,
als dotten van vogels die niet hoeven
te vliegen: geen enkele vlucht
overtreft onze droom*

*we delen onze strepen
met vreemde en bekende
in een boom die ons even
van de aarde verheft*

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be